

tíðindablaðið sosialurin

Blaðfólk:
Høgni Djurhuus
Ábyrgdarblaðstjóri: Randi Jacobsen
Jan Müller
Tórfinn Smith

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kalmur Lindenskov
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmoga 76
110 Tórshavn

Tøkk til Javnaðarflokkin

— fyri greiðu stöðuna móttvegis svarta partinum í Fólkaflakkinum

Ílla sær út fyri at nakað hampa landsstýri verður skipað í bræði. Allir, ið kundu hugast at hava ein møguleika, hava nú roynt seg og hóast Tjóðveldisflokkurin í skrivandi stund enn vantar endaliga svar Sjálfstýrisflokksins, so munnu tey vera fá, ið halda, at eitt jättandi svar frá hesum flokki verður tjóðini til gagns, so ússalig henda samgonga vissuliga verður.

So hæddin er ivaleyst rokkin í politiska samgongusjónleikinum hesuferð, og skuldi eitthvørt neyðaregg kortini spurst burtúr, so man tað neyvan vera so væl trjóð, at tað megna at kkleja haldgóðan samgongupolitikk í heili fyra ár, hetta uttan mun til, hvussu vel bølt verður.

Ti sannleikin er helst hann, at skal ikki skræðnað í ótíð, so skal als einki henda politiskt uttan kanska onkur hissini útgjering — men annars bøl — so ovurvæl, at veruligt rot kemur í tey landspolitisku álvarsmál, sum veruliga hava fyri neyðini breiðar og skilgøðar politiskar loysnir.

Hóast vit ikki vita tað enn, so vóni eg og vænti eg ikki, at Gamla Sjálfstýrið fer upp í henda fimbuldans Fólkaflakksins, ti stevið finna teir helst ikki — so mikið haldi eg um teir kortini.

Men hamskifti Tjóðveldisflokksins, sum harnar flestallar demokratiskt sinnaðar føroyingar, fyri ikki at tala um stóra fjøld av hampa tjóðveldisfólki, var kanska væntandi í ávisan mun.

Tað vardi bert ongan, at kúvendingin skuldi gerast so álvarslig, at snøgt sagt alt trúvirði varð grytt fyri borð, nú mest ráddi um at livga teimum breiðu politisku loysnumum — eisini sonevndum neyðsemju-loysnum, sum flokkar við ábyrgd nú og tá eisini verða neyðdir at góðtaka.

Verri er tað kanska, at flokkurin við hesi kúvending so dyggiliga hevur gjørt til láurs tað ella bæði tvey av tungumboðum sínum, sum hava frægastu hyllingin á vandanum í privatkommúniztska politikki Fólkaflakksins.

Men skilji tað, hvør ið vil, eg geri tað ikki. Heldur ikki man vanligi tjóðveldisveljarin siggja nakað høpi í at fara til samráðingar við eitt nú Sambandsflokkinn við fleiri yvirtøkukrøvum, enn

Tjóðveldið í núverandi líki klárar at svølgja eftir hundræðum, samstundis sum at hesin sami flokkur sleppur teimum øllum í samráðingunum við eitt nú Fólkaflakkin og Sjálfstýrisflokkinn.

Sambandið sigst at biða við at taka av avbjóðingini til henda marghættliga dans. Og er tað nakað, sambandið dugir fram um aðrar, so er tað at biða. Men í hesum forinum má tað heldur sigast at vera teimum til rós enn last, og meti eg ikki skeivt, so verður vónandi heldur eingin Sambandsflokkur við í hesi «á pappirinum» ætlaðu supernaturalistiztsku, svørtu samgongu.

Men samanumtikið, so eiga føroyingar í dag bert ein flokk, ið uttan himpr torir at standa við politikk

sin, torir at siga nei til svarta afturhaldssvansið hjá ávisum parti av Fólkaflakkinum og sum, hóast hann eigur bestu politisku loysnirnar, heldur offrar nakað av politisku ávirkan sini á altari sømuleikans enn fyri einhvønn pris at troðka seg upp í henda myrkursins kult — dans.

Hvat, ið komið er burtúr hesum samráðingum ella ikki, so vita í hesum døgum allir føroyingar, at Javnaðarflokkurin nærur í aldir og ævir verður hin sami, at hann, um neyðugt, eisini offrar seg í andstöðu fyri tí politikki, sum skipað hevur tey bestu samfelagini kring okkum — og eisini okkara.

Tøkk fyri flokksins greiðu stöðu.

K

Um álit

TAÐ líkar ikki væl tjóðveldismonnum at vera settir í bás saman við Óla Breckmann. Sambært málagnu Tjóðveldisflokksins í gjár, so fer Tjóðveldisflokkurin ongantíð at hálsfevna Óla Breckmann, tað hevur flokkurin ongantíð gjørt, og tað hevur hann heldur onga orsök til — tvørturímóti, skrivur blaðið.

TJÓÐVELDISBLAÐIÐ er vorðið firtíð um, at Sosialurin í oddagrein hevur loyvt sær at spyrja, hvussu tað ber til, at Tjóðveldisflokkurin so fegin hálsfevnir ein av argastu móttstöðumonnum sínum, Óla Breckmann. Vit komu við hesi konstatering út frá tí veruleika, at Tjóðveldisflokkurin fremst av øllum ynskir eina samgongu, har Fólkaflakkin er við.

HETTA byggja vit ikki á gitingar, men á ta sannroynd, at Tjóðveldisflokkurin bæði undan valinum og serliga nú aftaná fegin ynskir at fara inn í eitt samarbeiði við Fólkaflakkin — hóast tað, at vongurin hjá Óla Breckmann kom væl styrktur frá valinum í heyst.

HVUSSU Tjóðveldisflokkurin skal kunna venda Óla Breckmann og hansara monnum bakið ella kunna ignorera henda ultakonservativa bólk av Fólkaflakkinum í eini komandi samgongu, duga vit ikki at siggja ber til. Hvussu sosialt hugsandi og rættvisur Tjóðveldisflokkurin enn vil vera, so er heilt og aldeilis óhugsandi, at hesin styrkti vongurin í Fólkaflakkinum fer at lata sær alt lynda frá Tjóðveldisflokksins síðu. Nei, tí tjóðveldismenn, viðgengið heldur beinanvegin tað stóra mistak, tit eru í ferð við at gera við at fara í samgongu við Fólkaflakkin.

FLEST allir aðrir flokkar hava greiða stöðu móttvegis høggravonginum í Fólkaflakkinum. Teir hava rætt og slætt ikki álit á honum. Men er hetta nú so legið, tá hugsað verður um, at ikki ein gang leiðslan í Fólkaflakkinum sjálvum hevur álit á sínum egnu høggravendu monnum!

ODDAGREINSSKRIVARI í Oyggjatiðindum herfyri rakti seymin á høvðið, tá hann umræddi spurningin um álit. Blaðið skrivaði, at tað er Fólkaflakkin, sum hevur spent bein fyri eini borgarligari samgongu við 17 limum aftanfyr seg við at krevja, at Kristiligi Fólkaflakkin skuldi vera við. Tað er neyvan nakar ivi um, at Fólkaflakkin og teir kristiliga hava gjørt síná millum avtalu um, at teir fara ikki í samgongu, uttan so at báðir eru við, skriva Oyggjatiðindi og heldur fram: »Harvið blokera teir eini borgarligari

oddagrein

samgongu, tí eftir tí ein dugir at siggja, so torir Fólkaflakkin ikki sjálvur at fara inn í eina borgarliga samgongu, sum telur 17 tinglimir. Tað at Fólkaflakkin ikki vil góðtaka eina borgarliga samgongu við 17 tingmonnum, kann bert tulkast sum at Pauli Ellefsen hevur rætt í tí hann hevur sagt, at innanhýsis ósemja í Fólkaflakkinum ger, at teir tora ikki. Við at hava 19 tinglimir aftanfyr seg er Fólkaflakkin betur fyri og kann lata tveir av sínum atkvøða sum teir vilja.

HER hevur blaðið rakt seymin á høvðið. Beinakið mett. Tað er nevniliga eisini okkara hugsan, at stöðan er henda. Tað undrar okkum tó, at tjóðveldismenn skulu vera so bláoygd, at teir kunnu halda harkaliðið hjá Óla Breckmann uttan fyri ávirkan í samgongu við Fólkaflakkin.

NU kemur so formaður Tjóðveldisflokksins fram og hartar Javnaðarflokkinn fyri ikki at vilja samarbeiða við Fólkaflakkin. Hann sigur, at hjá Javnaðarflokkinum er politikkur meira ein spurningur um persónar enn um politikk. Jú, harra Signar Hansen, her er tað vissuliga ein spurningur um persónar, tað tað í Fólkaflakkinum eina og aleina snýr seg um, hvørja ávirkan einstakir persónar skulu hava og ikki um hvør politikkur skal rekast. Tú sleppur sum stöðan er í Fólkaflakkinum í dag, ikki undan at skula tosa um persónspolitikk istaðinfyr flokspolitikk. Fólkaflakkin er jú ikki ein flokkur við eini politiskari stevnuskrá, men hann er ein bólkur av einstaklingum við hvør sínum áhugamálum.

ASANNANDI hetta slepst ikki uttan um í eini samgongu við Fólkaflakkin at tosa um persónar heldur enn um ein fastlagdan politikk. Hetta átti Tjóðveldisflokkurin at havt ásannd, nú hann í meira enn fyra ár hevur fingið eitt toyggi fyri og annað eftir frá stemmuslókara Fólkaflakksins. Hvussu kunnu tjóðveldisfólk hava álit á Fólkaflakkinum, tá flokkurin sjálvur ikki hevur álit á sínum egnu. jamú

Yvirlýsing

Á samráðingarfundi í dag 10. januar 1989 boðaði Atli Dam, lögmaður, frá, at hann vil leggja fram á Føroya Løgting uppskot til lóg um sáttmála millum Landsstýrið og okkum Føroyskar Ergoterapeutar, Føroyskar fysioterapeutar, Føroyskar sjúkrahúslaborantar og Føroyskar økonómur.

Vit verkafeløg vilja harðliga mótmæla og átala hetta stig landsstýrisins soleiðis at skerja verkfallsrættindi okkara, sum eru sjálvsögð rættindi í einum og hvørjum fólkaræðisligum samfelagi.

Vit vilja inniliga heita á nývalda lögtingið um at beina tilkum lógaruppskotum aftur í Landsstýrið, og vit heita á lögtingið um at áleggja lögmanni, landsstýri og lóndaræld tess at visa betri hegni, skynsemi og skil í sáttmálasamráðingunum enn higar til. Ikki bert vit, men eisini onnur verkafeløg hava kent sviðan av vantandi vilja lögmanns og lóndaræld landsstýrisins í sáttmálasamráðingunum.

Tað boðar ikki frá góðum fyri føroysk verkafeløg at nývalda lögtingið sum sína fyrstu gerð tekur verkfallsrættin frá verkafólki.

Um so er, at sáttmáli verður gjørdur við lóg, fara vit gjølliga at umhuga stöðuna. Vit liva í einum frælsum landi, og vit fara ikki at góðtaka slíka ódemokratiska mannagongd.

Tórshavn 10. januar 1989
Føroyskir Ergoterapeutar
Føroyskir Fysioterapeutar
Føroyskir Sjúkrahúslaborantar
Føroyskar Økonómur

Tað hongur saman

Orðaskifti og røða, hildin av Búa Tyril, undir yvirskriftini »Eind í fjølbroytileika: Ein Sannroynd og Eitt Mið« verður í kvøld kl. 20 í Bahá'í Miðstöðini, Djóna í Geils Gøta 19, Tórshavn.

Øll eru vælkomin.

Bahá'í Samfelagið